

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2014/4

zie ook www.rsj.nl

<p>Zaaknummer: 14/0397/GA</p> <p>Datum uitspraak: 14 mei 2014</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Niet horen van een voor een zitting opgeroepen en zich voor een zitting gemeld hebbende klager is ernstig gebrek in beklagprocedure. Beroepscommissie doet beklag zelf af. Doorslaggevend is dat er geen enkele aanleiding bestond klaagster voor zitting van beklagcommissie op te roepen. Het beklag is immers kennelijk niet-ontvankelijk. Gelet op artikel 64, eerste lid, Pbw was er geen enkele noodzaak klaagster in de gelegenheid te stellen mondeling opmerkingen te maken. Beslissing beklagcommissie vernietigd, klaagster alsnog kennelijk niet-ontvankelijk.</p>	<p>Blz. 9</p>
<p>Zaaknummer: 13/3550/GA (eindbeslissing)</p> <p>Datum uitspraak: 13 mei 2014</p>	<p>Dwangmedicatie; Informatieplicht</p>	<p>A-dwangbehandeling. Uitspraak na tussenbeslissing ivm ontbreken behandelplan. Inzage in behandelplan voor beroepscommissie noodzakelijk voor haar onderzoek. Noodzakelijk dat na definitieve beslissing 72 uur in acht wordt genomen tot toepassing dwangmedicatie. Beslissing tot toepassing a-dwangbehandeling t.a.v. klager niet onredelijk en onbillijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 10</p>
<p>Zaaknummer: 14/0801/GB</p> <p>Datum uitspraak: 17 april 2014</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>O.g.v. art. 43, derde lid, Pbw is directeur p.i. en niet selectiefunctionaris bevoegd om, na instemming van selectiefunctionaris, te beslissen tot terugplaatsing in de inrichting vanuit kliniek. Beslissing onbevoegd genomen. Beroep gegrond en vernietiging bestreden beslissing.</p>	<p>Blz. 12</p>

Zaaknummer: 14/0772/GB Datum uitspraak: 11 april 2014	Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligings- niveau niet EBI of longstay; Tegemoetkoming financieel	De selectiefunctionaris had op 17 februari 2014 een nieuwe beslissing dienen te nemen, maar heeft dit pas op 12 maart 2014 gedaan. Redelijke uitleg van de wet brengt mee dat ook beroep kan worden ingesteld tegen een verzuim/weigering te beslissen. Beroep gegrond en tegemoetkoming van € 25,=.	Blz. 13
Zaaknummer: 14/0563/GM Datum uitspraak: 15 mei 2014	Medische verzorging behandeling; Tegemoetkoming financieel	Niet duidelijk is geworden wat voor onderzoek de verpleegkundige de eerste keer dat klager zich met zijn klachten meldde gedaan heeft. Afgezien hiervan had de verpleegkundige meteen de arts erbij moeten halen, nu zij blijkbaar de ernst van de situatie niet kon inschatten. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 200,=.	Blz. 14
Zaaknummer: 14/0571/GM Datum uitspraak: 15 mei 2014	Medische verzorging behandeling	De periode die is verstreken voordat er tot de juiste diagnose is gekomen wordt inherent geacht aan de uiteindelijk gediagnosticeerde aandoening. Beroep ongegrond.	Blz. 15
Zaaknummer: 14/1072/GM Datum uitspraak: 15 mei 2014	Medische verzorging behandeling	Verpleegkundige had, gelet op de symptomen en klagers verhaal, niet zonder nader onderzoek mogen uitgaan van een mogelijke voedselvergiftiging. Meteen had onderzoek aan het lichaam gedaan moeten worden en arts gewaarschuwd moeten worden. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.	Blz. 15

<p>Zaaknummer: 14/0353/GM</p> <p>Datum uitspraak: 12 mei 2014</p>	<p>Medische verzorging behandeling</p>	<p>Weigering tweede of dikker matras zonder nader onderzoek te gemakkelijk gemaakt, nu klager geen fysiotherapie ontvangt en stelt in vorige inrichting een tweede matras te hebben ontvangen waardoor hij beter sliep. Wenselijk dat inrichtingsarts zich door fysiotherapeut laat adviseren omtrent het soort matras. Medisch matras bestaat overigens niet. Beroep gegrond. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>Blz. 16</p>
<p>Zaaknummer: 14/0472/GM</p> <p>Datum uitspraak: 14 april 2014</p>	<p>Medische verzorging behandeling; Medische verzorging medicatie- verstrekking</p>	<p>Klager met langdurig verslavingsverleden stelt dat hij voor detentie heroïne op medische gronden verstrekt kreeg. Geen aanleiding hem in detentie heroïne te verstrekken. Methadon of buprenorfine wordt als onderhoudsbehandeling geadviseerd bij heroïne verslaving. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 17</p>
<p>Zaaknummer: 13/4138/TA</p> <p>Datum uitspraak: 16 mei 2014</p>	<p>Activiteiten</p>	<p>Gezien zespersoonsbegeleiding voldoende aannemelijk dat sprake was van een heftige situatie, terwijl klager niet voor rede vatbaar was, de veiligheid niet kon toezeggen en het een dag eerder op knokken wilde laten aankomen. Niet luchten daarom niet onredelijk. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 17</p>
<p>Zaaknummer: 13/4026/TA</p> <p>Datum uitspraak: 16 mei 2014</p>	<p>Geld of rekening- courant; Inzage in stukken/dossier Tegemoet- koming financieel</p>	<p>Schending geheimhoudingsplicht nu financiële commissie, waarin patiënten zitten, zonder klagers toestemming inzage had in zijn financiële plan waarin zich vertrouwelijke gegevens over klagers financiële situatie bevinden. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>Blz. 19</p>

<p>Zaaknummer: 13/3743/TA</p> <p>Datum uitspraak: 14 mei 2014</p>	<p>Voorwerpen op cel; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Huisregels waren niet gewijzigd w.b. bezit voorwerpen. Geen schadevergoedingsaspecten meegenomen bij hoogte tegemoetkoming. Klagers investeringen in pc hebben zonder twijfel bijgedragen aan zijn expertise die hij inmiddels tijdens verlof en stage kan vasthouden/ontwikkelen. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 5,=.</p>	<p>Blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 13/4163/TA</p> <p>Datum uitspraak: 22 april 2014</p>	<p>Hoorplicht; Bewegingsvrijheid afzondering en separatie</p>	<p>Beroepscommissie ziet geen aanleiding de blijkbaar in de inrichting bestaande praktijk patiënten pas na het opleggen van een ordemaatregel te horen, te laten prevaleren boven de wet en zij is hiertoe ook niet bevoegd. Beroep hoofd inrichting tegen gegrondverklaring van beklag ongegrond, bevestigt uitspraak beklagcommissie.</p>	<p>Blz. 21</p>
<p>Zaaknummer: 13/3485/TA</p> <p>Datum uitspraak: 17 april 2014</p>	<p>Bewegingsvrijheid afdelingsarrest; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>In tegenstelling tot het afdelingsarrest in Veldzicht waarbij klager in het geheel de afdeling niet mag verlaten, mag bij 'Zorg op maat' de verpleegde de afdeling onder begeleiding verlaten. Plaatsing in programma 'Zorg op maat' geen beslissing als bedoeld in artikel 56 en 57 Bvt waartegen beklag openstaat. Beroep ongegrond.</p>	<p>Blz. 22</p>
<p>Zaaknummer: 14/0104/TA</p> <p>Datum uitspraak: 17 april 2014</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Slechts eenmaal fruit ontvangen hebben tijdens afzondering niet vatbaar voor beklag. Nieuwe klachten als de onderhavige zal de beroepscommissie in klagers geval als grief beschouwen en als zodanig niet in behandeling nemen.</p>	<p>Blz. 23</p>

<p>Zaaknummer: 14/0549/TA</p> <p>Datum uitspraak: 16 april 2014</p>	<p>Dwangmedicatie; Behandelplan</p>	<p>Wenselijk dat niet uit verklaringen van gedragsdeskundigen inz. toepassing a-dwangbehandeling wordt geciteerd, maar dat die verklaringen als afzonderlijke stukken in de procedure worden overgelegd. Er is geen verplegings- en behandelingsplan, waarin wordt beschreven hoe de dwangbehandeling past in het perspectief van de verdere behandeling van klager. Beroep gegrond, vernietiging bestreden beslissing. Geen tegemoetkoming omdat dwangbehandeling feitelijk nog niet is uitgevoerd.</p>	<p>Blz. 24</p>
<p>Zaaknummer: 14/1491/STA</p> <p>Datum uitspraak: 6 mei 2014</p>	<p>Dwangmedicatie</p>	<p>Niet gebleken dat verzoeker bij herhaling heeft geweigerd vrijwillig medicatie in te nemen en dat herhaalde pogingen hem daartoe te motiveren zouden zijn mislukt. Niet gebleken dat a-dwangbehandeling in behandelplan is opgenomen. Toewijzing schorsingsverzoek i.a.v. uitspraak <u>beroepscommissie</u>.</p>	<p>Blz. 25</p>
<p>Zaaknummer: 14/0462/TB</p> <p>Datum uitspraak: 14 mei 2014</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Voor behandeling is motivatie van klager zeer belangrijk. Klagers voorkeur voor een andere kliniek moet voor advies worden voorgelegd aan kliniek van verblijf, gezien de voorgenomen overplaatsing naar een andere kliniek. Beslissing onvoldoende gemotiveerd, beroep gegrond en opdracht nieuwe <u>beslissing</u>.</p>	<p>Blz. 26</p>
<p>Zaaknummer: 13/3599/TB</p> <p>Datum uitspraak: 14 april 2014</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Verpleging en behandeling; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Volgens wettelijke aantekeningen werden nog mogelijkheden gezien voor behandeling klager door een ander behandelteam. Conclusie dat kliniekstaf daar niet achter staat is op geen enkele wijze gemotiveerd. Overplaatsingsbeslissing rust niet op goede gronden. Beroep gegrond, geen opdracht nieuwe beslissing gelet op standpunt inrichting, tegemoetkoming € 100,=.</p>	<p>Blz. 27</p>

Zaaknummer:

14/0397/GA

Datum uitspraak:

14 mei 2014

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.

Rutten, mr. M.A.G.

Holten, mr. A. van der

Eijk, M. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Ter Peel

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Pbw art. 60 lid 1 en 64 lid 1

Samenvatting:

Niet horen van een voor een zitting opgeroepen en zich voor een zitting gemeld hebbende klager is ernstig gebrek in beklagprocedure. Beroepscommissie doet beklag zelf af. Doorslaggevend is dat er geen enkele aanleiding bestond klaagster voor zitting van beklagcommissie op te roepen. Het beklag is immers kennelijk niet-ontvankelijk. Gelet op artikel 64, eerste lid, Pbw was er geen enkele noodzaak klaagster in de gelegenheid te stellen mondeling opmerkingen te maken. Beslissing beklagcommissie vernietigd, klaagster alsnog kennelijk niet-ontvankelijk.

Rechtsoverwegingen:

Anders dan de beklagcommissie in de beslissing vermeldt, was klaagster ten tijde van de behandeling van de zaak op de zitting van de beklagcommissie niet in vrijheid gesteld en is zij, hoewel zij

zich inspanningen heeft getroost om te verschijnen, louter niet verschenen omdat zulks haar niet mogelijk was. Het niet horen van een voor een zitting opgeroepen en zich voor een zitting gemeld hebbende klager is een ernstig gebrek in de procedure, omdat de beklagcommissie in beginsel is gehouden een opgeroepen klager die bereid is te verschijnen en zich daartoe daadwerkelijk gereed houdt te horen.

De beroepscommissie zal in het onderhavige geval om doelmatigheidsredenen het beklag alsnog zelf afdoen. Doorslaggevend daarbij is dat er geen enkele aanleiding bestond klaagster voor de zitting van de beklagcommissie op te roepen. Het beklag is immers kennelijk niet-ontvankelijk nu geen sprake is van een beslissing door of namens de directeur als bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de Pbw. Een klacht die uitsluitend bejegening betreft richt zich volgens vaste rechtspraak van de beroepscommissie niet tegen een beslissing, maar tegen een feitelijk handelen. Gelet op artikel 64, eerste lid, van de Pbw was er in het licht van deze vaste rechtspraak geen enkele noodzaak klaagster in de gelegenheid te stellen mondeling opmerkingen te maken. De beroepscommissie ziet daarin eveneens aanleiding de zaak af te doen zonder dat klaagster alsnog in beroep in de gelegenheid wordt gesteld te worden gehoord. De beslissing van de beklagcommissie zal worden vernietigd en klaagster zal alsnog kennelijk niet-ontvankelijk worden verklaard in het beklag.

Zaaknummer:

13/3550/GA (eindbeslissing)

Datum uitspraak:

13 mei 2014

Beroepscommissie:

Bauduin, mr. F.G.
Rutten, mr. M.A.G.
Schudel, prof.dr. W.J.
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie Penitentiair Psychiatrisch Centrum (PPC) Amsterdam Over-Amstel

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Informatieplicht

Artikelen:

Pbw art. 46a, 46d, 46e

Samenvatting:

A-dwangbehandeling. Uitspraak na tussenbeslissing ivm ontbreken behandelplan. Inzage in behandelplan voor beroepscommissie noodzakelijk voor haar onderzoek. Noodzakelijk dat na definitieve beslissing 72 uur in acht wordt genomen tot toepassing dwangmedicatie. Beslissing tot toepassing a-dwangbehandeling t.a.v. klager niet onredelijk en onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Behandelplan

De beroepscommissie acht zich op basis van de informatie uit het in tweede aanleg door de directeur verstrekte uittreksel van klagers behandelplan voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen. De beroepscommissie wijst er nog eens op dat de inzage in het behandelplan voor haar absoluut noodzakelijk is omdat het binnen haar taak valt te onderzoeken in hoeverre een zo vergaande behandeling als a-dwangbehandeling mede is geschraagd op een behandelplan dat inzicht geeft in de vraag in hoeverre logisch en consistent de stappen zijn gezet die leiden van symptomen

naar diagnose en interventie.

De beroepscommissie overweegt dat zij van de directeur verwacht dat hij/zij (de directeur) bij volgende beroepszaken betreffende a-dwangbehandeling uit eigen beweging (een uittreksel van) het behandelplan van de betreffende gedetineerde, met daarin de informatie als genoemd in deze uitspraak – ergo: de symptomen, de (werk)diagnose en de interventie(s) – alsmede in de tussenbeslissing, aan het dossier toevoegt.

72-uurs wachttermijn

De beroepscommissie acht het noodzakelijk dat, in aanvulling op de met waarborgen omgeven voorbereidingsprocedure, bij de tenuitvoerlegging van een beslissing tot het toepassen van a-dwangbehandeling een periode van 72 uur in acht wordt genomen tussen het nemen van de definitieve beslissing tot a-dwangbehandeling door de directeur en de daadwerkelijke uitvoering van deze beslissing. Immers, indien de beslissing tot dwangbehandeling als bedoeld in artikel 46d, aanhef en onder a, van de Pbw, direct uitvoerbaar is, leidt dit ertoe dat feitelijk geen mogelijkheid bestaat een rechtsmiddel aan te wenden tegen de beslissing tot a-dwangbehandeling voordat deze behandeling is gestart.

Stoornis van de geestvermogens, gevaar ex artikel 46a van de Pbw en causaal verband De directeur heeft in navolging van het bepaalde in artikel in artikel 46e, tweede lid, van de Pbw ten behoeve van de bestreden beslissing tot toepassing van a-dwangbehandeling overgelegd een verklaring van de behandelend psychiater van klager alsmede een verklaring van een psychiater die klager met het oog daarop kort tevoren heeft onderzocht maar niet bij

diens behandeling betrokken was. Beide psychiaters hebben geadviseerd ten aanzien van klager een a-dwangbehandeling toe te passen.

Uit de overgelegde verklaringen van de beide psychiaters en het uittreksel van het behandelplan blijkt het volgende. Klager is op 19 september 2013 vanuit de locatie Zwaag overgeplaatst naar het PPC, omdat hij als gevolg van zijn gedrag niet meer te hanteren was op een reguliere afdeling. Tussen 2003 en 2013 heeft klager negen keer verbleven in een PPC/FOBA. Aanleiding hiervoor was dat klager steeds ernstig ontremd en agressief gedrag vertoonde. De oorzaak van dit gedrag wordt gezocht in een bipolaire stoornis of een schizo-affectieve stoornis en mogelijk speelt ADHD hierbij ook een rol.

Klager vertoonde na zijn binnenkomst in het PPC ontremd gedrag; zo is hij druk, praat hij aan één stuk door, zingt en schreeuwt hij, heeft hij een conflict met een medepatiënt, veroorzaakt hij geluidsoverlast en brengt hij vernielingen aan in zijn cel. Hij gaat voortdurend discussies aan met het personeel, volgt aanwijzingen niet op en vraagt veel aandacht. Medepatiënten storen zich aan klagers gedrag.

Op 24 september 2013 wordt klager overgeplaatst naar een andere afdeling van het PPC waar hij een individueel programma krijgt aangeboden. Hij neemt medicatie in, maar hij weigert de inname van de voorgeschreven medicatie, waarvan bekend is dat die hem uit zijn ontremming kan halen. Omdat zijn gedrag steeds verder ontremt en hij niet meer te handhaven is op de afdeling wordt hij in een afzonderingscel geplaatst. Op 8 oktober 2013 stemt klager in met verandering van zijn medicatie. Door het gebruik van deze medicatie wordt hij al snel rustiger en vanaf 9 oktober 2013

wordt geprobeerd klager langzaam te laten terugkeren naar de afdeling. Op 12/13 oktober 2013 wordt duidelijk dat klager zijn medicatie toch niet inneemt. Zijn gedrag wordt steeds drukker. Doordat hij het toilet van zijn cel heeft verstopt, heeft hij wateroverlast veroorzaakt. Daarna wordt hij weer in de afzonderingscel geplaatst. In de nacht van 14 op 15 oktober 2013 heeft klager het plafond en de muren van de afzonderingscel beschadigd. De volgende ochtend blijkt de ontremming verder te zijn toegenomen. Klager heeft nauwelijks ziekte-inzicht en gebleken is dat hij met hem gemaakte afspraken over inname van medicatie niet nakomt. Gezien het psychiatrische toestandbeeld en de reeds voorgevallen incidenten, is niet uit te sluiten dat klager zich agressief zal gedragen jegens derden. Er is sprake van gevaar als bedoeld in artikel 46a, tweede lid, onder a, van de Pbw (gevaar dat de gedetineerde een ander van het leven zal beroven of hem ernstig lichamelijk letsel zal toebrengen). Daarnaast bestaat het gevaar dat klager met zijn hinderlijk gedrag agressie van anderen zal oproepen (artikel 46a, eerste lid, onder d, van de Pbw) en is er sprake van gevaar voor de algemene veiligheid van personen of goederen (artikel 46a, derde lid, van de Pbw).

De beroepscommissie acht gelet op het vorenstaande voldoende aannemelijk geworden dat klager een psychiatrische stoornis heeft en dat klager, vanuit die stoornis, gevaar, als bedoeld in artikel 46a, eerste lid, onder d, tweede lid, onder a en derde lid, van de Pbw, veroorzaakt. Klagers stelling dat zijn gedrag enkel het gevolg is van zijn ADHD-stoornis acht de beroepscommissie, gelet op de informatie uit de overgelegde stukken en de ter zitting door de directeur gegeven toelichting dat

de psychiater heeft geconstateerd dat klager ook terwijl hij medicatie tegen ADHD gebruikte ontremd en agressief gedrag vertoonde, onvoldoende aannemelijk geworden.

Alternatieven en doelmatigheid

Uit de verklaringen van de psychiaters volgt dat klager een behandelbare stoornis heeft en dat tijdens klagers eerdere verblijven in het PPC is gebleken dat behandeling met medicatie een positief effect heeft op klagers gedrag. Ook tijdens zijn huidige verblijf in het PPC is gebleken dat door inname van de voorgeschreven medicatie de stoornis in remissie kan worden gebracht.

Uit de verklaring van de behandelend psychiater volgt dat klager meermalen heeft aangegeven bereid te zijn de voorgeschreven medicatie in te nemen, maar dat telkens is geconstateerd dat klager die medicatie niet inneemt. Volgens de psychiater zijn er geen betrouwbare afspraken met klager te maken over vrijwillige en consequente inname van medicatie die nodig is om de stoornis in remissie te brengen. Klager weigert de hem voorgeschreven medicatie (consequent) in te nemen.

In het verweerschrift van de directeur van 5 november 2013 staat dat in een eerder stadium andere interventies zijn ingezet. Zo is geprobeerd klager te motiveren tot vrijwillige inname van medicatie. Voorts is hem een individueel programma aangeboden, zijn hem meerdere 'time-outs' opgelegd en heeft hij meermalen in een afzonderingscel verbleven. Deze interventies hebben evenwel niet geleid tot het gewenste resultaat.

Uit het vorenstaande en de overgelegde

stukken volgt naar het oordeel van de beroepscommissie dat is getracht in samenspraak met klager en op andere dan gedwongen wijze te komen tot het beoogde doel. De ingezette interventies hebben evenwel onvoldoende effect gehad. Daarmee is voldoende aannemelijk geworden dat in redelijkheid geen alternatieven meer voorhanden zijn en dat het toepassen van een a-dwangbehandeling noodzakelijk is. Klagers stelling dat de beslissing niet voldoet aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit, omdat hij bereid is binnen het kader van de Wet Bopz een behandeling te ondergaan, kan naar het oordeel van de beroepscommissie aan het vorenstaande niets afdoen, nu deze stelling niet nader is onderbouwd en niet is gebleken dat klager daadwerkelijk en binnen afzienbare tijd naar een GGZ-inrichting zal worden overgeplaatst. Voorts acht de beroepscommissie – nog daargelaten dat klachten over het al dan niet voorschrijven van bepaalde medicatie buiten het bereik van deze procedure vallen – klagers stelling dat de beslissing niet voldoet aan de eisen van doelmatigheid, omdat het voorschrijven van Ritalin een minder ingrijpend alternatief is, gelet op het bovenstaande en hetgeen de directeur hieromtrent ter zitting heeft aangevoerd, niet houdbaar.

Zaaknummer:

14/0801/GB

Datum uitspraak:

17 april 2014

Beroepscommissie:

Zuijlen, mr.dr. R.W.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 43lid 3, art. 31 lid 6, Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing gedetineerden

Samenvatting:

O.g.v. art. 43, derde lid, Pbw is directeur p.i. en niet selectiefunctionaris bevoegd om, na instemming van selectiefunctionaris, te beslissen tot terugplaatsing in de inrichting vanuit kliniek. Beslissing onbevoegd genomen. Beroep gegrond en vernietiging bestreden beslissing.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt op basis van de overgelegde stukken vast dat de beslissing tot terugplaatsing van klager in de p.i. Dordrecht is genomen door de selectiefunctionaris. Op grond van artikel 43, derde lid, van de Pbw in samenhang bezien met artikel 31, zesde lid, van de Regeling selectie plaatsing en overplaatsing van gedetineerden was echter de directeur bevoegd om, na instemming van de selectiefunctionaris, te beslissen tot terugplaatsing van klager in de inrichting. De beslissing van de selectiefunctionaris tot terugplaatsing van klager is dan ook onbevoegd genomen. Reeds hierom dient het beroep gegrond te worden verklaard en dient de bestreden beslissing te worden vernietigd. De beroepscommissie zal hiermee volstaan en de selectiefunctionaris niet opdragen een nieuwe beslissing te nemen, nu deze bevoegdheid toekomt aan de directeur.

Ten overvloede overweegt de beroepscommissie dat vernietiging van de bestreden beslissing impliceert dat geen grondslag bestaat voor terugplaatsing van klager in de p.i. Dordrecht. Indien terugplaatsing van klager gewenst wordt geacht, is het aan de directeur om daartoe te beslissen.

Zaaknummer:

14/0772/GB

Datum uitspraak:

11 april 2014

Beroepscommissie:

Zuijlen, mr.dr. R.W.
Bol, mr. A.T.
Rutten, mr. M.A.G.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 72

Samenvatting:

De selectiefunctionaris had op 17 februari 2014 een nieuwe beslissing dienen te nemen, maar heeft dit pas op 12 maart 2014 gedaan. Redelijke uitleg van de wet brengt mee dat ook beroep kan worden ingesteld tegen een verzuim/weigering te beslissen. Beroep gegrond en tegemoetkoming van € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie heeft klagers beroep gericht tegen de afwijzing van zijn verzoek tot overplaatsing naar de gevangenis

van de locatie De Schie te Rotterdam of de gevangenis van de p.i. Dordrecht bij uitspraak van 24 januari 2014 (13/3361/GB), verzonden op 31 januari 2014, gegrond verklaard, de bestreden beslissing vernietigd en de selectiefunctionaris opgedragen binnen twee weken na ontvangst van de uitspraak een nieuwe beslissing te nemen. Gelet op de verzenddatum van de uitspraak - daarbij in aanmerking genomen dat klager de uitspraak op 3 februari 2014 stelt te hebben ontvangen - had de selectiefunctionaris dan ook uiterlijk op 17 februari 2014 een nieuwe beslissing op het verzoek dienen te nemen. De selectiefunctionaris heeft dit echter pas op 12 maart 2014 gedaan. Naar het oordeel van de beroepscommissie brengt een redelijke uitleg van de wet met zich mee dat ook beroep kan worden ingediend tegen een verzuim of weigering om te beslissen. Nu op klagers verzoek ruim drie weken te laat is beslist, zal de beroepscommissie het beroep dan ook gegrond verklaren. Zij acht termen aanwezig om vanwege door klager geleden ongemak een tegemoetkoming toe te kennen. Zij stelt deze vast op € 25,=.

Zaaknummer:

14/0563/GM

Datum uitspraak:

15 mei 2014

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de Boer, J.G.J. de Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C. Lispet, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Niet duidelijk is geworden wat voor onderzoek de verpleegkundige de eerste keer dat klager zich met zijn klachten meldde gedaan heeft. Afgezien hiervan had de verpleegkundige meteen de arts erbij moeten halen, nu zij blijkbaar de ernst van de situatie niet kon inschatten. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 200,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt vast dat klager op donderdag 28 november 2013 op cel is gezien door een verpleegkundige. Klager had volgens de verpleegkundige aangegeven pijn te hebben in de linkerflank en duizelig te zijn. Aangenomen wordt door de beroepscommissie dat klager wel voldoende duidelijk heeft aangegeven waar hij pijn had. Op vrijdag 29 november 2013 is klager door een andere verpleegkundige gezien, waarbij de rechtertestikel is bekeken en overleg is geweest met de inrichtingsarts. Klager is voor diezelfde dag om 14.00 uur ingepland voor het spreekuur van de inrichtingsarts. Deze afspraak is doorgegeven aan de leefafdeling, maar heeft klager kennelijk niet bereikt. Ook toen klager niet op de afspraak verscheen, is gebeld. Klager is op zaterdag 30 november 2013 gezien door de arts en met spoed overgebracht naar het ziekenhuis, waar bleek dat de testikel van klager moest worden verwijderd, in verband met een draaiing van de testikel. Niet duidelijk is geworden wat voor onderzoek de verpleegkundige op 28 november 2013, de eerste keer dat klager zich met zijn klachten gemeld had, gedaan heeft. Afgezien hiervan had de verpleegkundige meteen de arts erbij moeten halen, nu zij blijkbaar de ernst van

de situatie niet kon inschatten. De beroepscommissie is, het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien, van oordeel dat het handelen namens de inrichtingsarts moet worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Klager zal de na te noemen tegemoetkoming worden toegekend. De beroepscommissie kan zich niet uitspreken over het al dan niet toewijzen en de eventuele hoogte van een schadevergoeding.

Zaaknummer:

14/0571/GM

Datum uitspraak:

15 mei 2014

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de Boer, J.G.J. de Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C. Lispet, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

De periode die is verstreken voordat er tot de juiste diagnose is gekomen wordt inherent geacht aan de uiteindelijk gediagnosticeerde aandoening. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie leidt uit de stukken af dat klager reeds in oktober 2013 klachten had en hiermee naar de inrichtingsdarts

wilde. Ofschoon hij wel bij de medische dienst is geweest en zijn klachten besproken heeft, heeft hij de inrichtingsarts in die periode niet gesproken. Uit hetgeen in de medische rapportage is weergegeven kan worden vastgesteld dat er op basis van de door klager aangevoerde symptomen betrekking hebbend op zijn rugklachten moeilijk een diagnose voor enige aandoening gegeven kon worden. Eerst op 24 december 2013 maakt klager melding van hevige buikklasten die enige tijd aanhouden en vervolgens gepaard gaan met bloed bij de ontlasting. De inrichtingsarts constateerde geen afwijkingen; klager werd gevraagd ontlasting in te leveren en er werd een laboratoriumonderzoek afgesproken voor 9 januari. Op 8 januari 2014 wordt klager ingestuurd door de GGD arts. Op 20 januari 2014 wordt klager wederom naar het ziekenhuis gestuurd. Het onderzoek leidt uiteindelijk tot een niet voorziene diagnose. Niet ontkend kan worden dat er enige tijd overheen is gegaan voordat er tot de juiste diagnose gekomen is, maar deze periode wordt inherent geacht aan de uiteindelijk gediagnosticeerde aandoening. De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts niet kan worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

14/1072/GM

Datum uitspraak:

15 mei 2014

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de

Boer, J.G.J. de
Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.
Lispet, mr. I. (secre.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Verpleegkundige had, gelet op de symptomen en klagers verhaal, niet zonder nader onderzoek mogen uitgaan van een mogelijke voedselvergiftiging. Meteen had onderzoek aan het lichaam gedaan moeten worden en arts gewaarschuwd moeten worden. Beroep gegrond, geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie wijst klagers verzoek om aanhouding van de behandeling van de zaak af.

De beroepscommissie stelt op basis van hetgeen klager heeft aangevoerd vast dat zijn klacht zich richt tegen de eerste verpleegkundige die klager op 6 februari 2014 heeft onderzocht.

Klager meent dat de verpleegkundige vitale functies had moeten onderzoeken. Kennelijk meent klager dat de blindedarmontsteking dan ontdekt had kunnen worden, waardoor een behandeling met antibiotica mogelijk was geweest en een operatie had kunnen worden voorkomen. De beroepscommissie is van oordeel dat de verpleegkundige gelet op de symptomen en hetgeen klager bij de verpleegkundige aangaf er niet zonder nader onderzoek te doen vanuit had mogen gaan dat er sprake was van een mogelijke voedselvergiftiging, maar dat meteen onderzoek aan het lichaam gedaan had moeten worden. Ook had meteen de arts

gewaarschuwd moeten worden.

De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen namens de inrichtingsarts moet worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Nu ook bij eerdere vaststelling de ontsteking noch de uiteindelijk noodzakelijke operatie voorkomen had kunnen worden, zijn er geen termen klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

14/0353/GM

Datum uitspraak:

12 mei 2014

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de
Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.
Boer, J.G.J. de
Kokee, R. mr. (secre.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Weigering tweede of dikker matras zonder nader onderzoek te gemakkelijk gemaakt, nu klager geen fysiotherapie ontvangt en stelt in vorige inrichting een tweede matras te hebben ontvangen waardoor hij beter sliep. Wenselijk dat inrichtingsarts zich door fysiotherapeut laat adviseren omtrent het soort matras. Medisch matras bestaat overigens niet. Beroep gegrond. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Uit de stukken, waaronder het medisch dossier, komt naar voren dat klager rugklachten heeft. Voor zijn verblijf in de p.i. Vught verbleef klager in de p.i. De Geerhorst. Aldaar kreeg klager geen fysiotherapie, maar wel een tweede matras dat hij opvulde met kussens en een deken. Ter zitting van de beroepscommissie heeft klager toegelicht dat hij hierdoor makkelijker slaapt. Het verbetert zijn kwaliteit van leven. In de p.i. Vught krijgt klager evenmin fysiotherapie. Tegen deze achtergrond is de beroepscommissie van oordeel dat de weigering van de medische dienst aan klager een dikker of tweede matras te verstrekken, zonder nader onderzoek te doen naar eventuele alternatieve oplossingen, te gemakkelijk wordt gemaakt. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. De beroepscommissie acht het wenselijk dat de medische dienst zich laat adviseren door de fysiotherapeut omtrent het soort matras dat geschikt is gelet op klagers rugklachten. Een 'medisch' matras bestaat overigens niet. De beroepscommissie ziet in de gegrondverklaring van het beroep voldoende genoegdoening voor klager en kent klager geen aparte tegemoetkoming toe.

Zaaknummer:

14/0472/GM

Datum uitspraak:

14 april 2014

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de
Ruissen, C.J.
Schudel, prof.dr. W.J.
Lispert, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling; Medische verzorging medicatieverstrekking

Artikelen:

Pm art. 28; Richtlijn medicamenteuze zorg aan gedetineerde verslaafden

Samenvatting:

Klager met langdurig verslavingsverleden stelt dat hij voor detentie heroïne op medische gronden verstrekt kreeg. Geen aanleiding hem in detentie heroïne te verstrekken. Methadon of buprenorfine wordt als onderhoudsbehandeling geadviseerd bij heroïne verslaving. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie acht aannemelijk dat klager een langdurig verslavingsverleden heeft. Dat hij blijkens zijn eigen verklaring voor zijn detentie heroïne op medische gronden verstrekt kreeg, wat daar ook van zij, vormt geen aanleiding hem in detentie heroïne te verstrekken. Ingevolge de Richtlijn medicamenteuze zorg aan gedetineerde verslaafden uit 2008 wordt methadon of buprenorfine als onderhoudsbehandeling geadviseerd bij heroïne verslaving. Gebruik van heroïne wordt binnen detentie niet toegestaan, ook niet op recept. De beroepscommissie is het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts conform de Richtlijn niet kan worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/4138/TA

Datum uitspraak:

16 mei 2014

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Bos, drs. W.A.Th.

Niederer, mr. J.M.L.

Bevaart, mr. E.W. (secre.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC van der Hoeven
Kliniek te Utrecht

Trefwoorden:

Activiteiten

Artikelen:

Bvt art. 43 lid 3

Samenvatting:

Gezien zespersoonsbegeleiding voldoende aannemelijk dat sprake was van een heftige situatie, terwijl klager niet voor rede vatbaar was, de veiligheid niet kon toezeggen en het een dag eerder op knokken wilde laten aankomen. Niet luchten daarom niet onredelijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Hetgeen in beroep ten aanzien van onderdeel a van het beklag met betrekking tot het niet toekennen van een tegemoetkoming is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Voldoende aannemelijk is immers dat het personeel de schriftelijke mededelingen aan klager heeft willen uitreiken, maar dat klager de uitreiking heeft geweigerd. Het beroep zal derhalve in zoverre ongegrond worden verklaard.

Met betrekking tot onderdeel b van het beklag wordt het volgende overwogen.

Volgens artikel 8 van de Regeling eisen persoonlijke verblijfsruimte justitiële tbs-inrichtingen is de persoonlijke verblijfsruimte voorzien van een voorziening waarmee vanuit de persoonlijke verblijfsruimte te allen tijde met een personeelslid of medewerker van de inrichting contact kan worden opgenomen.

Vast staat dat niet is vast te stellen of klager in de periode van 25 tot 27 september 2013 tijdens zijn verblijf op kamer 106 zonder bel of intercom de beschikking heeft gehad over een telefoon en dat klager ontkent een telefoon te hebben gehad. Gelet daarop kan niet worden uitgesloten dat klager niet over een telefoon beschikte en dient het beklag gegrond te worden verklaard. Nu niet is gesteld of gebleken dat klager in die periode daadwerkelijk contact met het personeel had willen opnemen en nadeel heeft ondervonden van het feit dat hij daartoe niet in staat was, zijn er geen termen om aan klager vanwege de gegrondverklaring van het beklag een tegemoetkoming toe te kennen.

Ten aanzien van onderdeel c van het beklag overweegt de beroepscommissie het volgende.

Hetgeen in beroep ten aanzien van onderdeel c van het beklag is aangevoerd kan - voor zover dat is komen vast te staan - naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Gelet op de omstandigheid dat klager op 28 september 2013 in verband met de orde en veiligheid in de inrichting op een zespersoonsbegeleiding stond, is voldoende aannemelijk te achten dat sprake was van een heftige situatie, terwijl klager niet voor rede vatbaar was en de veiligheid naar het behandelteam niet kon toezeggen en hij het een dag eerder

op knokken met het personeel wilde laten aankomen. Onder die omstandigheden is het niet onredelijk of onbillijk te achten dat klager op 28 september 2013 geen gebruik heeft kunnen maken van het fundamentele recht op luchten. Het beroep zal daarom in zoverre ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/4026/TA

Datum uitspraak:

16 mei 2014

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.
Bos, drs. W.A.Th.
Niederer, mr. J.M.L.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC van der Hoeven
Kliniek te Utrecht

Trefwoorden:

Geld of rekening-courant; Inzage in stukken/
dossier; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Rvt art. 80

Samenvatting:

Schending geheimhoudingsplicht nu financiële commissie, waarin patiënten zitten, zonder klagers toestemming inzage had in zijn financiële plan waarin zich vertrouwelijke gegevens over klagers financiële situatie bevinden. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie heeft bij uitspraak

12/3725/TA van 4 april 2013 het beklag van klager over kennisneming van zijn financiële gegevens door patiënten in de financiële commissie gegrond verklaard.

Naar aanleiding van deze uitspraak krijgen patiënten in de financiële commissie geen inzage meer in rekeningen van medepatiënten, maar alleen nog inzage in het financiële plan van verpleegden.

Vast staat dat het financiële plan van klager in de financiële commissie is besproken nadat de beroepscommissie de hiervoor vermelde uitspraak had gedaan. De beklagcommissie heeft in haar beslissing overwogen dat in het door haar ontvangen afschrift van het financiële plan van klager vermeld staat of hij schulden heeft, wat zijn weekgeld bedraagt en hoeveel geld er naar de transmurale rekening wordt gestort. Nu deze gegevens betrekking hebben op de persoonlijke financiële situatie van klager, hebben zij een vertrouwelijk karakter en is de inrichting verplicht deze gegevens op grond van artikel 80 van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden geheim te houden. Dit betekent dat deze gegevens niet zonder toestemming van klager in de financiële commissie, waarin patiënten zitting hebben, besproken mochten worden.

Anders dan de beklagcommissie is de beroepscommissie van oordeel dat de inrichting, in het licht van klagers eerdere beklag en de gegrondverklaring daarvan, er niet zonder meer van uit had mogen gaan dat klager instemde met bespreking van zijn financiële plan in de financiële commissie. De inrichting had klager daarvoor expliciet toestemming moeten vragen. Nu de inrichting dat niet heeft gedaan, heeft zij haar geheimhoudingsplicht tegenover klager geschonden.

Het beroep zal daarom gegrond worden verklaard.

Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. Het hoofd van de inrichting is in de gelegenheid gesteld zijn standpunt hieromtrent te bepalen. De beroepscommissie stelt deze vast op € 25,=.

Zaaknummer:

13/3743/TA

Datum uitspraak:

14 mei 2014

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.
Mulder, mw.mr.drs. L.C.
Wouda, drs. J.E.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de FPC De Rooyse Wissel te Venray

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 44
Model huisregels justitiële TBS-inrichtingen art. 4.3
huisregels art. 5.2

Samenvatting:

Huisregels waren niet gewijzigd w.b. bezit voorwerpen. Geen schadevergoedingsaspecten meegenomen bij hoogte tegemoetkoming. Klagers investeringen in pc hebben zonder twijfel

bijgedragen aan zijn expertise die hij inmiddels tijdens verlof en stage kan vasthouden/ontwikkelen. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 5,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie sluit met betrekking tot a. aan bij de uitspraak nummer 13/2030/TA d.d. 20 januari 2014 in een soortgelijke beroepszaak.

Zij overweegt dat de wijziging van beleid geen beslissing betreft in de zin van artikel 56 van de Bvt. De beroepscommissie zal in zoverre het beroep ongegrond verklaren.

Ten aanzien van b. sluit de beroepscommissie eveneens aan bij 13/2030/TA en is zij van oordeel dat uit artikel 44, tweede lid, Bvt en artikel 4.3 van het Model huisregels justitiële TBS-inrichtingen de verplichting volgt een wijziging van het inrichtingsbeleid ten aanzien van het bezit van al dan niet toegestane voorwerpen in de inrichting in de huisregels vast te leggen. Nu de op 13 maart 2013 geldende huisregel 5.2 onder 5 bepaalde dat het bezit van computer- en aanverwante apparatuur in beginsel was toegestaan, tenzij het behandelplan anders bepaalt - en dit is niet het geval - en de huisregels pas in mei 2013 op dit punt zijn aangepast aan het aangekondigde nieuwe beleid, kan de beslissing van de kliniek naar het oordeel van de beroepscommissie niet worden gebaseerd op de brief van het hoofd van de inrichting van 19 februari 2013. Dat in de toenmalige bijlage 1 bij de huisregels onder 1m een van artikel 5.2 onder 5 van de huisregels afwijkende bepaling is opgenomen, doet daar niet af.

De beroepscommissie is van oordeel dat het beroep gegrond is en de bestreden uitspraak moet worden vernietigd met

gegrondverklaring van het beklag.

Klager heeft in het beklag aangevoerd dat door hem circa € 8.000,- is geïnvesteerd en dat hij nog steeds kosten heeft voor wat betreft servers en domeinnamen. Hij vindt dat de inrichting een aanbod moet doen tot schadevergoeding. De beroepscommissie overweegt dat klager de kosten niet heeft gespecificeerd en geen nota's heeft overgelegd. Voorts acht de beroepscommissie niet aannemelijk geworden dat klagers investeringen, wat de omvang daarvan ook zij, per saldo niets hebben opgeleverd, gelet op het feit dat klager zijn bedrijfje al had verkocht, hij de eigendom behoudt van zijn pc, software en randapparatuur en de investeringen zonder twijfel hebben bijgedragen aan het ontwikkelen van zijn expertise. Daarbij komt dat klager inmiddels tijdens verlof en stage gebruik kan maken van een laptop/pc en internet, zodat hij de opgebouwde expertise kan vasthouden en verder kan ontwikkelen. Klager heeft gelet op deze feiten en omstandigheden onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij (blijvend) schade lijdt als gevolg van de inbeslagneming van de computer en randapparatuur. De beroepscommissie zal derhalve geen schadevergoedingsaspecten betrekken bij het bepalen van de hoogte van de tegemoetkoming.

Aan klager zal net als in 13/2030/TA een tegemoetkoming van € 5,- worden toegekend.

De beroepscommissie heeft er kennis van genomen dat inmiddels volgend op uitspraak 13/2030/TA ook jegens klager een nieuwe beslissing is genomen.

Zaaknummer:

13/4163/TA

Datum uitspraak:

22 april 2014

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Marle, mr. H.J.C. van
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie FPC De Rooyse Wissel te Venray

Trefwoorden:

Hoorplicht; Bewegingsvrijheid afzondering en separatie

Artikelen:

Bvt art. 34, 53

Samenvatting:

Beroepscommissie ziet geen aanleiding de blijkbaar in de inrichting bestaande praktijk patiënten pas na het opleggen van een ordemaatregel te horen, te laten prevaleren boven de wet en zij is hiertoe ook niet bevoegd. Beroep hoofd inrichting tegen grondverklaring van beklag ongegrond, bevestigt uitspraak beklagcommissie.

Rechtsoverwegingen:

Ingevolge artikel 53, eerste lid aanhef en onder b, Bvt wordt een verpleegde gehoord, althans daartoe in de gelegenheid gesteld, alvorens een beslissing wordt genomen omtrent de beperking van de bewegingsvrijheid als bedoeld in artikel 34 Bvt. Uit de MvT volgt dat voorafgaand aan het nemen van een dergelijke beslissing het hoofd van de inrichting verplicht is de

verpleegde te horen of hem daartoe in de gelegenheid te stellen. Een voorafgaand gesprek voldoet derhalve niet aan de wettelijke voorwaarden.

Naar het oordeel van de beroepscommissie was voorts geen sprake van een situatie als vermeld in artikel 53, vierde lid, Bvt op grond waarvan het (voorafgaand) horen door het hoofd van de inrichting achterwege kon blijven.

De beroepscommissie ziet geen aanleiding de blijkbaar in de inrichting bestaande praktijk patiënten pas te horen nadat aan hen een ordemaatregel is opgelegd, te laten prevaleren boven de wet en zij is hiertoe ook niet bevoegd.

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden bevestigd.

Zaaknummer:

13/3485/TA

Datum uitspraak:

17 april 2014

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Maanicus, mr. R.M.
Marle, mr. H.J.C. van
Kokee, R. mr. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij FPC Veldzicht te
Balkbrug

Trefwoorden:

Bewegingsvrijheid afdelingsarrest;

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 33

Samenvatting:

In tegenstelling tot het afdelingsarrest in Veldzicht waarbij klager in het geheel de afdeling niet mag verlaten, mag bij 'Zorg op maat' de verpleegde de afdeling onder begeleiding verlaten. Plaatsing in programma 'Zorg op maat' geen beslissing als bedoeld in artikel 56 en 57 Bvt waartegen beklag openstaat. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Ter beoordeling ligt de vraag voor of het programma 'Zorg op maat' wel of niet moet worden opgevat als een afdelingsarrest zoals bedoeld in artikel 33 van de Bvt.

Met inachtneming van de bepalingen uit hoofdstuk VI van de Bvt kan de bewegingsvrijheid van verpleegden binnen de inrichting worden beperkt. Gelet op het bepaalde in artikel 33 van de Bvt kan, indien de bewegingsvrijheid waarop de verpleegde recht heeft niet is beperkt tot de afdeling waar hij verblijft, het hoofd van de inrichting een zodanige beperking niettemin telkens voor een periode van ten hoogste vier weken opleggen, indien dit noodzakelijk is met het oog op een belang als bedoeld in artikel 32, eerste lid van de Bvt.

In hoofdstuk 8.4 van de huisregels van de inrichting wordt 'Zorg op maat' als volgt toegelicht: "Zorg op maat is geen maatregel, maar onderdeel van het behandelprogramma. Dit bestaat uit extra begeleiding bij de dagelijkse bezigheden. Hiermee wordt bewerkstelligd dat de verleiding tot het nemen van gedragsbeïnvloedende middelen afneemt

of terugval in ongewenst gedrag wordt voorkomen. Alsmede wordt geprobeerd met zorg op maat om een gedragsverandering teweeg te brengen om er zo voor te zorgen dat de zucht naar gedragsbeïnvloedende middelen bespreekbaar wordt gemaakt en verminderd.”

Het kenmerkende verschil tussen beide vormen van beperkingen in Veldzicht is – zo blijkt uit de huisregels en de toelichting van het hoofd van de inrichting – dat bij ‘Zorg op maat’ de verpleegde de afdeling onder begeleiding mag verlaten, terwijl bij het afdelingsarrest de verpleegde de afdeling in het geheel niet mag verlaten. De beroepscommissie stelt verder vast dat van afzondering of separatie zoals bedoeld in artikel 34 van de Bvt geen sprake is. Klager behoudt immers het recht óm tenminste vier uren per dag samen met een of meer medeverpleegden door te brengen, zoals bedoeld in artikel 31, tweede lid, van de Bvt. Gelet op het vorenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat ‘Zorg op maat’ niet gelijk is te stellen met afdelingsarrest. De omstandigheid dat klager ‘Zorg op maat’ als een maatregel (afdelingsarrest) of sanctie (disciplinaire straf) ervaart, betekent niet dat het als zodanig heeft te gelden. De beslissing tot plaatsing van klager in het programma ‘Zorg op maat’ is derhalve geen beslissing als bedoeld in artikel 56 en 57 van de Bvt waartegen beklag openstaat. Het beroep dient derhalve ongegrond te worden verklaard.

Ten overvloede geeft de beroepscommissie het hoofd van de inrichting in overweging goed met patiënten te communiceren indien een verpleegde wordt geplaatst in het programma ‘Zorg op maat’. Klager stelt niet te hebben geweten dat hij de afdeling

onder begeleiding mocht verlaten. In het verlengde hiervan acht de beroepscommissie het tevens wenselijk dat de inrichting op een voor patiënten herkenbare wijze invulling geeft aan ‘Zorg op maat’.

Zaaknummer:

14/0104/TA

Datum uitspraak:

17 april 2014

Beroepscommissie:

Jörg, mr. N.
Maanicus, mr. R.M.
Mulder, mw.mr.drs. L.C.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechter bij FPC De Rooyse Wissel te Venray

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 56

Samenvatting:

Slechts eenmaal fruit ontvangen hebben tijdens afzondering niet vatbaar voor beklag. Nieuwe klachten als de onderhavige zal de beroepscommissie in klagers geval als grief beschouwen en als zodanig niet in behandeling nemen.

Rechtsoverwegingen:

Bij uitspraak 13/3185/TA, 13/3137/TA, 13/3206/TA en 13/3969/TA van 12 maart 2014 heeft de beroepscommissie overwogen dat zij bij door klager ingediende zaken onderscheid zal gaan maken naar klachten en grieven, waarbij zij een brief betreffende

een grief niet als beroep in behandeling zal nemen. Met betrekking tot het onderhavige beroep is dit onderscheid nog niet gemaakt, omdat dit beroep is ontvangen vóór de uitspraak van de beroepscommissie van 12 maart 2014.

Hetgeen in beroep is aangevoerd kan - voor zover dat is komen vast te staan - naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing leiden dan die van de beklagrechtter. De beroepscommissie zal klachten als de onderhavige (fruitkwestie) in de toekomst als grief beschouwen, zoals zojuist beschreven.

Zaaknummer:

14/0549/TA

Datum uitspraak:

16 april 2014

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Maanicus, mr. R.M.
Marle, mr. H.J.C. van
Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie; Behandelplan

Artikelen:

Bvt art. 16b, onder a en art. 16c
Rvt art. 25 e.v.

Samenvatting:

Wenselijk dat niet uit verklaringen van gedragsdeskundigen inz. toepassing a-dwangbehandeling wordt geciteerd, maar dat die verklaringen als afzonderlijke stukken in de procedure worden overgelegd. Er is geen verplegings- en behandelingsplan, waarin wordt beschreven hoe de

dwangbehandeling past in het perspectief van de verdere behandeling van klager. Beroep gegrond, vernietiging bestreden beslissing. Geen tegemoetkoming omdat dwangbehandeling feitelijk nog niet is uitgevoerd.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 16c in verbinding met artikel 16b, onder a, Bvt kan het hoofd van de inrichting beslissen tot het toepassen van een zogenoemde a-dwangbehandeling, indien aannemelijk is dat zonder die behandeling het gevaar, dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde doet veroorzaken, niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen. De a-dwangbehandeling is er vooral op gericht te voorkomen dat een verpleegde langdurig in een inrichting moet verblijven. Er hoeft geen sprake te zijn van een acuut dreigend gevaar zoals bij de overige vormen van dwangbehandeling.

Op grond van artikel 16c, tweede lid, Bvt dient ten behoeve van de beslissing tot het toepassen van a-dwangbehandeling te worden overgelegd een verklaring van de behandelend psychiater alsmede een verklaring van een psychiater die de verpleegde met het oog daarop kort tevoren heeft onderzocht maar niet bij diens behandeling betrokken was. Uit deze verklaringen dient te blijken dat de persoon op wie de verklaring betrekking heeft, is gestoord in zijn geestvermogens en dat een geval zich voordoet als bedoeld in artikel 16b, onder a, Bvt. De verklaringen moeten met redenen zijn omkleed en ondertekend.

De beroepscommissie acht het wenselijk dat in de procedure voor de beroepscommissie voornoemde verklaringen als afzonderlijke stukken worden overgelegd. Niet volstaan

kan worden met het letterlijk citeren van onderdelen van de verklaringen in het verweerschrift van het hoofd van de inrichting. Van belang is dat geen twijfel kan ontstaan wanneer en wat de gedragsdeskundigen hebben verklaard en in welk verband dit is gebeurd, alsmede in welke hoedanigheid deze verklaringen zijn afgelegd. Wat dit laatste betreft merkt de beroepscommissie op dat ten minste drie verschillende personen betrokken dienen te zijn bij de beslissing tot toepassing van een a-dwangbehandeling. In de praktijk kunnen dit personen zijn die allen zijn verbonden aan de inrichting. Duidelijk dient daarom te zijn dat bedoelde personen de hoedanigheid bezitten die de wet vereist. Dit kan bijvoorbeeld door expliciete opname in de verklaringen van de twee psychiaters dat zij wel respectievelijk niet zijn betrokken (geweest) bij de behandeling van de verpleegde.

De toepassing van de a-dwangbehandeling dient naar het oordeel van de beroepscommissie in relatie te staan tot de behandeling van de verpleegde zoals beschreven in het verplegings- en behandelplan. Met name is van belang dat in het verplegings- en behandelingsplan wordt beschreven hoe de a-dwangbehandeling past in het perspectief van de verdere behandeling van de verpleegde. Het beoogde doel en de voorziene termijn van de a-dwangbehandeling dienen tenslotte redelijk te zijn.

De vereisten uit artikel 25 e.v. van het Reglement verpleging ter beschikkinggestelden (Rvt) dienen als een extra waarborg te worden gezien. Het gaat dan bijvoorbeeld om een beschrijving van welke minder bezwarende middelen zijn aangewend en de wijze waarop rekening

wordt gehouden met de voorkeuren van de verpleegde ten aanzien van de behandeling. Het multidisciplinair overleg als bedoeld in artikel 25, derde lid, van de Rvt vervult hierin een centrale rol. Blijkens de nota van toelichting bij artikel 25 dient dit overleg tevens te beoordelen of een dwangbehandeling daadwerkelijk noodzakelijk is (Stb 2013, 99, p. 25). Eén en ander dient beschreven te worden in het verplegings- en behandelingsplan.

In onderhavige zaak is ter zitting van de beroepscommissie gebleken dat van klager in het geheel geen verplegings- en behandelingsplan door de inrichting is vastgesteld. Een toetsing van de beslissing aan de eisen van doelmatigheid, proportionaliteit en subsidiariteit is derhalve niet mogelijk. De beslissing tot toepassing van a-dwangbehandeling is derhalve in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel genomen. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing zal worden vernietigd.

Nu de beslissing tot a-dwangbehandeling feitelijk nog niet is uitgevoerd acht de beroepscommissie geen termen aanwezig aan klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

14/1491/STA

Datum uitspraak:

6 mei 2014

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Dwangmedicatie

Artikelen:

Bvt art. 16b onder a

Samenvatting:

Niet gebleken dat verzoeker bij herhaling heeft geweigerd vrijwillig medicatie in te nemen en dat herhaalde pogingen hem daartoe te motiveren zouden zijn mislukt. Niet gebleken dat a-dwangbehandeling in behandelplan is opgenomen. Toewijzing schorsingsverzoek i.a.v. uitspraak beroepscommissie.

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van het hoofd van de inrichting slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing waartegen beroep is ingesteld zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van de in beroep bestreden beslissing. De voorzitter overweegt hieromtrent het volgende.

Op grond van artikel 16c juncto artikel 16b, onder a, Bvt kan het hoofd van de inrichting beslissen tot het toepassen van een zogenoemde a-dwangbehandeling indien aannemelijk is dat zonder die behandeling het gevaar, dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde doet veroorzaken, niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen. Uit de reactie van het hoofd van de inrichting komt naar voren dat verzoeker op 30 april 2014 zijn medicatie niet heeft geweigerd en er daarom geen dwangbehandeling heeft

plaatsgevonden.

Uit de – door verzoekers raadvrouw overgelegde – toelichting van de behandelend psychiater en de tweede psychiater komt naar voren dat verzoeker lijdt aan schizofrenie, dat medicamenteuze behandeling in dat geval doelmatig is en dat zonder medicamenteuze behandeling een risico bestaat op een afglijden van verzoeker en agressieve en impulsieve incidenten. Noch uit die stukken noch uit de reactie van het hoofd van de inrichting komt naar voren dat verzoeker bij herhaling heeft geweigerd vrijwillig medicatie in te nemen en dat herhaalde pogingen hem hiertoe te motiveren zouden zijn mislukt. Overigens is evenmin gebleken dat de a-dwangbehandeling in het behandelplan is opgenomen. Onder deze omstandigheden is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter niet voldaan aan de vereisten van artikel 16b, onder a, juncto artikel 16 a Bvt en dient het verzoek om schorsing daarom te worden toegewezen. De tenuitvoerlegging van de beslissing van het hoofd van de inrichting moet derhalve worden geschorst, in afwachting van de uitspraak van de beroepscommissie.

Zaaknummer:

14/0462/TB

Datum uitspraak:

14 mei 2014

Beroepscommissie:

Bakker, mr.drs. F.A.M.
Daniel MPM, drs. M.R.
Wouda, drs. J.E.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime

gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Voor behandeling is motivatie van klager zeer belangrijk. Klagers voorkeur voor een andere kliniek moet voor advies worden voorgelegd aan kliniek van verblijf, gezien de voorgenomen overplaatsing naar een andere kliniek. Beslissing onvoldoende gemotiveerd, beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Bij de overplaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de ter beschikking gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de ter beschikking gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

In verband met de sluiting van Oldenkotte per 1 januari 2015 heeft de inrichting op 28 januari 2014 verzocht klager in november 2014 (na klagers verlengingszitting) over te plaatsen naar de Van der Hoevenkliniek. Ter zitting heeft de Staatssecretaris medegedeeld dat de Van der Hoevenkliniek verbouwd zal worden en dat er nu geen nieuwe patiënten meer worden opgenomen. Voorts is ter zitting niet duidelijk geworden hoe lang de verbouwing naar verwachting zal duren en op welke termijn de Van der

Hoevenkliniek weer nieuwe patiënten kan opnemen.

Klager is op 10 februari 2014 gehoord over de voorgenomen plaatsing in de Oostvaarderskliniek en klager heeft toen gesteld dat hij liever in de Van Mesdag of in de Pompestichting wordt geplaatst. De beroepscommissie acht het van belang dat klagers voorkeur voor een tbs-kliniek wordt voorgelegd aan Oldenkotte opdat zij daarover kan adviseren, een en ander afgezet tegen de voorgenomen overplaatsing naar de Oostvaarderskliniek. Voor de behandeling is de motivatie van de patiënt zeer belangrijk.

Gezien het voorgaande is de beslissing van 13 februari 2014 om klager over te plaatsen naar de Oostvaarderskliniek onvoldoende gemotiveerd. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Nu de bestreden beslissing dient te worden vernietigd zal de beroepscommissie met toepassing van het bepaalde in artikel 66, derde lid, onder a van de Bvt in verbinding met artikel 69, vijfde lid van de Bvt de Staatssecretaris opdragen binnen uiterlijk een maand na ontvangst van en met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen.

Zaaknummer:

13/3599/TB

Datum uitspraak:

14 april 2014

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.
Mulder, mw.mr.drs. L.C.
Wouda, drs. J.E.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Verpleging en behandeling; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Volgens wettelijke aantekeningen werden nog mogelijkheden gezien voor behandeling klager door een ander behandelteam. Conclusie dat kliniekstaf daar niet achter staat is op geen enkele wijze gemotiveerd. Overplaatsingsbeslissing rust niet op goede gronden. Beroep gegrond, geen opdracht nieuwe beslissing gelet op standpunt inrichting, tegemoetkoming € 100,=.

Rechtsoverwegingen:

In de reactie op klagers beroep is namens de Staatssecretaris gesteld dat klager het beroep tegen de beslissing van 24 oktober 2013 te laat heeft ingediend.

De beroepscommissie overweegt dat uit de stukken volgt dat klager stelt dat hij het beroep op 31 oktober 2013 heeft geschreven en heeft afgegeven aan het personeel.

Het beroep is op het secretariaat van de Raad ontvangen op 5 november 2013. De beroepscommissie zal klager het voordeel van de twijfel geven en hem ontvangen in het beroep.

Klagers raadvrouw heeft een beroep gedaan op artikel 1:3, eerste lid, Awb en artikel 3:46 Awb. De beroepscommissie stelt vast dat uit artikel 1:6 Awb en de Memorie van Toelichting op de Bvt volgt dat de Awb niet van toepassing is.

De Staatssecretaris heeft de beslissing tot overplaatsing van klager genomen op grond van het verzoek van de Van der

Hoevenkliniek van 22 oktober 2013 om klager over te plaatsen. In dit verzoek is aangegeven dat het multidisciplinaire (kliniek)stafberaad heeft besloten dat er onvoldoende draagvlak was voor voortzetting van klagers behandeling in de Van der Hoevenkliniek.

Blijkens artikel 11, tweede lid aanhef en onder b, van de Bvt moet bij overplaatsing van een terbeschikkinggestelde onder meer rekening worden gehouden met de eisen die de behandeling stelt. De beroepscommissie overweegt dat een overplaatsing van een tbs-gestelde in het algemeen ingrijpende gevolgen voor de behandeling heeft. Een van de gevolgen van overplaatsing is dat de behandeling zeer waarschijnlijk vertraging zal oplopen. Van de kliniek die de terbeschikkinggestelde behandelt mag worden verwacht dat zij onnodige vertraging in de behandeling zoveel mogelijk tracht te voorkomen.

Uit klagers wettelijke aantekeningen, bladzijde 155, volgt dat op 3 oktober 2013 een multidisciplinair stafoverleg heeft plaatsgevonden waarin is geconcludeerd dat er nog mogelijkheden waren voor verdere behandeling van klager in de Van der Hoevenkliniek, waaronder het gebruik van medicatie, intensiveren van het contact met het netwerk bij de behandeling en klager laten vallen onder een ander behandelingssteam. Tevens is geconcludeerd dat dit alleen werkt als de algehele kliniekstaf hier ook achter staat, dit om de behandelingsintegriteit te waarborgen. Op 7 oktober 2013 zijn klagers behandelmogelijkheden tijdens het brede stafoverleg besproken. De conclusie van het overleg luidde vervolgens dat er onder de staf in de kliniek geen draagvlak was voor verdere behandeling van klager.

De beroepscommissie stelt vast dat de Staatssecretaris de conclusie dat er onvoldoende draagvlak zou zijn voor voortzetting van klagers behandeling in de Van der Hoevenkliniek zonder meer heeft overgenomen, terwijl uit de wettelijke aantekeningen volgt dat er nog mogelijkheden werden gezien om klager, door een ander behandelteam, in de Van der Hoevenkliniek te behandelen. De conclusie van de kliniekstaf is op geen enkele wijze gemotiveerd terwijl dat gelet op de inhoud van de wettelijke aantekeningen, gezien in het licht van het hiervoor geformuleerde uitgangspunt dat van de kliniek verwacht mag worden dat zij vertraging in de behandeling zoveel mogelijk tracht te voorkomen, wel verwacht mocht worden. Nu de Staatssecretaris zijn beslissing heeft gebaseerd op de niet gemotiveerde conclusie van de kliniekstaf is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing van de Staatssecretaris niet op goede gronden rust. In zoverre is het beroep gegrond.

De beroepscommissie zal volstaan met gegrondverklaring van het beroep en het toekennen van een tegemoetkoming van € 100,=. Zij zal de Staatssecretaris geen opdracht geven tot het nemen van een nieuwe beslissing, omdat dit, gelet op het standpunt van de Van der Hoevenkliniek, niet zal kunnen leiden tot een heropname van klager in die inrichting. Klager wordt inmiddels een nieuwe behandelmogelijkheid geboden in De Rooyse Wissel. De beroepscommissie overweegt ten overvloede dat in het licht van het behandelproces een herstelgesprek tussen klager en de Van der Hoevenkliniek wellicht wenselijk is.

